

[Hem](#) > ... > [Hitta Rätt Person](#) > [Auktoriserade Översättare/rättstolkar](#) > France

Innehåll inlagt av
Frankrike

Auktoriserade översättare/rättstolkar

Frankrike

Här finns information om hur du hittar tolkar för domstolsförhandlingar, eller en översättare om sådan behövs, via en officiell webbplats.

Så här hittar man översättare i Frankrike

Dokumentations- och utredningstjänsten vid högsta domstolen har följande på sin webbplats:

- En lista i PDF-format över sakkunniga som godkänts av högsta domstolen. Där finns också länkar till vissa appellationsdomstolars webbplatser. Listan över sakkunniga som godkänts av högsta domstolen upprättas årligen av domstolens presidium (*bureau*).
- Listor över sakkunniga som upprättats av de enskilda appellationsdomstolarna, bl.a. sakkunniga under rubrikerna "översättning" och "tolkning". Appellationsdomstolarna uppdaterar själva sina listor över sakkunniga och skickar dem till högsta domstolen med varierande frekvens.

Högsta domstolen har inte i egentlig mening någon databas där samtliga översättare och tolkar finns med.

Förteckningar över sakkunniga (namn, adress, födelseår och specialitet) finns tillgängliga för 36 appellationsdomstolar.

Kostar det något att söka efter översättare eller tolk?

Nej, det finns inga åtkomstrestriktioner för webbplatserna.

Sammanhang och historisk bakgrund för översättarregistren i Frankrike

Historisk bakgrund

De första officiella listorna över sakkunniga i brottmål infördes i det franska rättssystemet genom en lag av den 30 november 1892.

Parallellt fanns det inofficiella listor över de specialister som oftast utsågs i civilrättsliga sammanhang.

Genom lag (*loi*) nr 71-498 av den 29 juni 1971 infördes det för de allmänna domstolarna en gemensam civil- och straffrättslig lista för varje appellationsdomstol där de inskrivna sakkunniga var ordnade efter specialitet. Listan kompletterades och ändrades årligen. Inskrivningarna skulle omprövas varje år, men i praktiken skedde förlängningen automatiskt för sakkunniga som inte fått någon allvarlig kritik. Dessutom infördes det en nationell lista över sakkunniga som upprättades av högsta domstolens presidium och som fungerade på liknande sätt.

Villkor för inskrivning

Inskrivningen på listor över sakkunniga vid domstolarna reformerades i grunden genom lag nr 2004-130 av den 11 februari 2004 och dekret nr 2004-1463 av den 23 december 2004. Före den 1 mars varje år inlämnas ansökningar om inskrivning på appellationsdomstolarnas listor till riksåklagaren (*procureur général*) vid den

regionala appellationsdomstolen. Åklagaren undersöker ansökningarna och hänskjuter dem sedan till riksåklagaren (*procureur général*), som överlämnar dem till den förste ordföranden vid appellationsdomstolen.

Listorna upprättas varje år under den första hälften av november av domarnas generalförsamling (*assemblée générale des magistrats du siège*) vid appellationsdomstolen, med beaktande av domstolens behov inom dess behörighetsområden.

Första gången som en person skrivs in på en appellationsdomstols lista handlar det om inskrivning på prov under tre år, varefter det görs en bedömning av om personen i fråga besitter tillräcklig erfarenhet och har förvärvat de juridiska kunskaper som krävs för att kunna fullgöra uppdraget. Om så är fallet kan personen efter ny ansökan bli inskriven på nytt. Sökandens ansökan bedöms på nytt och ett yttrande lämnas av en kommitté av sakkunniga och domare. Därefter kan den sakkunniga personen återinskrivas för en period av fem år.

Dekret nr 2012-1451 av den 24 december 2012 preciserar de inskrivningsvillkor som redan anges i dekret nr 2004-1463 av den 23 december 2004. Ansökningarna granskas med beaktande av de sökandes kvalifikationer och yrkeserfarenhet, inbegripet den kompetens som införskaffats i någon annan EU-medlemsstat än Frankrike, och av deras intresse av att samarbeta med rättsväsendet.

Bara sakkunniga som har funnits på en appellationsdomstols lista under en sammanhängande femårsperiod eller som kan bevisa att deras kvalifikationer erkänns i en annan av Europeiska unionens medlemsstater än Frankrike – och att dessa kvalifikationer förvärvats främst genom verksamhet i den medlemsstaten i minst fem år och innebar att de tillhandahöll teknisk information till domstolarna under sin verksamhet – kan bli inskrivna på den nationella listan.

Inskrivning på den nationella listan gäller för en sjuårsperiod.

Förfarandet för inskrivning och återinskrivning på den nationella listan går till så att den allmänna åklagaren vid högsta domstolen tar emot ansökningarna, som måste sändas före den 1 mars, och inhämtar yttranden från förste ordföranden och allmänna åklagaren vid den appellationsdomstol där den berörda personen är inskriven. Under den första hälften av december upprättar högsta domstolens presidium den nationella listan utan åklagarmyndighetens vidare medverkan.

Terminologin för rubrikerna i listan över sakkunniga

Enligt artikel 1 i dekret nr 2004-1463 av den 23 december 2004 utfärdade justitieministern en förordning (*arrêté*) den 10 juni 2005 om att för hela Frankrikes territorium upprätta en harmoniserad terminologi för rubrikerna i listorna över sakkunniga. Listorna är indelade efter bransch (*branches*, av ekonomisk karaktär, t.ex. jordbruk, hälsa, industri), rubrik (*rubriques*, motsvarande yrken, t.ex. medicin, kirurgi) och specialitet (*spécialités*, mer specifika yrken: allergimedicin, gastroenterologisk kirurgi osv.). En "H"-bransch för tolkning och översättning omfattar en rubrik för tolkning (H1) och en rubrik för översättning (H2) som är indelade i specialiteter efter språkkategorier (romanska språk, germanska språk, slaviska språk osv.). Specialiteterna är således utformade på så sätt att alla talade och skrivna språk kan tas med. Det finns också en rubrik (H3) för teckenspråk och cued-tal.

Vid utarbetandet av den nya harmoniserade terminologin för sakkunnigas specialiteter har översättarna och tolkarna alltså fått stanna kvar på listorna över allmänrättsliga sakkunniga även om de har fått en särskild rubrik. Översättare och tolkar har visserligen inte som sitt huvudsakliga uppdrag att göra sakkunnigutredningar i strikt bemärkelse, men på samma sätt som andra sakkunniga är de personer som ibland samarbetar med det offentliga rättsväsendet. De kan vid behov utses till fackexperter med stöd av artikel 232 i den nya civilprocesslagen för att delta i själva utfrågningen, t.ex. genom att ge sin professionella åsikt.

Av alla dessa skäl befanns det inte lämpligt att i samband med 2004 års reform införa en särskild ordning för tolkar och översättare som skulle innebära att de skrevs in på separata listor.

Senaste uppdatering: 08/12/2021

Sidans nationella språkversion sköts av respektive medlemsland. Översättningarna har gjorts av EU-kommissionen. Det är möjligt att översättningarna ännu inte tar hänsyn till eventuella ändringar som de nationella myndigheterna har gjort. Europeiska kommissionen fritar sig från allt ansvar för information och uppgifter i detta dokument. För de upphovsrättsliga

regler som gäller för den medlemsstat som ansvarar för denna sida hänvisas till det rättsliga meddelandet.